

บันทึกสรุปบทเรียนจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (ถ้ามี)
เรื่อง การพัฒนาบุคลากรด้านคุณธรรม และจริยธรรม

กิจกรรมครั้งที่ ๒๖ วันที่ ธันวาคม ๒๕๖๒

ชื่อผู้บันทึก นางสาวสุนทรินทร์ กระรินตา ตำแหน่งเจ้าพนักงานสัตวบาลปฏิบัติงาน

ขอบเขตเนื้อหา

การที่เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เรามีชีวิตอยู่เพื่ออะไร

บันทึกสรุปบทเรียน

เหตุที่เราจะต้องเกิดมาหรืออยู่ในกระแสของการเวียนว่ายตายเกิด (วิภูสงสาร) นั้น เพราะเราไม่รู้ความเป็นจริงหรือ อวิชชา คือไม่รู้ในหลักของ อริยสัจสี่ ว่าชีวิตตั้งอยู่บนพื้นฐานของความทุกข์ เหตุแห่งทุกข์ก็คือ ตัณหา อันได้แก่ ความอยากหรือความยินดีพอใจ (กามตัณหา ภวตัณหา) กับความไม่ยินดีพอใจ (วิภวตัณหา) โดยมีความยึดหรือ อุปาทาน ต่อตัณหาดังกล่าว นี่เป็นเหตุที่นำเราให้เกิดหรือสลายเกิด

ส่วนการที่จะตัดกระแสของการเกิดหรือ นิโรธ นั้นมีอยู่ นั่นคือถอดถอนตัณหาออกจากจิตโดยสิ้นเชิง วิธีการที่จะปฏิบัติเพื่อถอดถอนตัณหาได้ก็คือ มรรคมีองค์แปด หากปฏิบัติตามมรรคทั้งแปดองค์ได้สมบูรณ์แล้ว ก็ถึงอรหัตผล ไม่ต้องกลับมาเกิดอีก นี่เป็นสายดับ เรื่องนี้ดูจะเข้าใจยากสำหรับผู้ที่ยังไม่ได้ศึกษาธรรมะอย่างลึกซึ้ง แต่ก็ไม่ใช่ประเด็นสำคัญที่จะนำมากล่าวถึงเรื่องที่จะนำเสนอในที่นี้ซึ่งก็คือ เราจะมีชีวิตอยู่เพื่ออะไรนั้น

เมื่อเราเกิดมาเป็นมนุษย์ เรามีชีวิตอยู่เพื่อทำหน้าที่หน้าที่ที่จะต้องทำมีอยู่สองประเภท ประเภทแรก หน้าที่ต่อผู้อื่นและสิ่งอื่น ประเภทที่สอง หน้าที่ต่อตนเอง